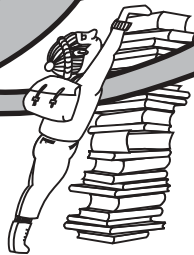

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XIII. évfolyam 2. szám 2003. október ber17.

EMLÉKEZTETŐ

Az Iskolatanács 2003. szeptember 23-i üléséről

Jelen voltak:

	<i>Szülők</i>	<i>diákok</i>
KARMA	Ihász Dezső	Zoltánfi Kristóf
(P)Olympos	Andrasev Brigitta	Králik Réka
M&Ms	-	-
JAM	Goldruberné H. Kati-	
ALfonZOO	Dr. Megyeri Ágnes	Balogh Dávid
Kabaré	-	Kanev Adrien
AzBest	-	Tóth Áron Gergely
AnZsu	Varga Jánosné	Varga Kitty
Poly-P	Szikné Piros Magda	-
AttiTüd	-	-
GézAndGúz-		Győri Zsuzsanna
Afro(Poli)sz-		-
(m)Aster-X		Oláh Panni
Monopoli	Németh Lajosné	Lippényi Miklós
M.O.N.D.	Debreceni István	Schepác András
NincsZsák	Jeney Sarolta	Hargitai Dániel
27-eS	Szabó Beatrix	Szabó Domi
Polifóbia		-
Pöpec		Gegesy Cecília
Tanerők:	Jakab Judit, Láng Andrea, Lendvai Györgyi, Puskás Aurél	
Vendég:	-	

Tárgyalt napirendi pontok:

1. Bemutatkozás

2. Az IT működéséről:

Az IT maga dönti el, milyen témákkal foglalkozik ülésein. Az IT-tagok dolga, hogy tájékozódjanak az égető problémáktól, orvosolandó ügyekről, sérelmekről. A közeljövőben fog napirendre kerülni az iskolai könyvtár működési rendje, a Politechnikum Szervezeti és Működési Szabályzata.

Házi feladat: minden IT-tag mérje fel és tárja elő, milyen – az IT elé tartozó – kérdések foglalkoztatják az általa képviselt iskolapolgár-csoportot.

3. Az ügyeletről és az iskolai tisztaságról:

Az iskolai állapotokról és az ügyeleti munkáról beszélgetve úgy döntöttünk, hogy nem az ügyeletos osztály dolga a Politechnikum tisztaságának megőrzése, fenntartása; ez minden iskolába járó ember alapvető igénye és elemi kötelessége kell hogy legyen.

Hosszas vita után azt fogadtuk el, hogy az ügyeletos osztály

- ügyeletvezetőjének feladata: az ügyelet megszervezése, kézben tartása, az ügyeleti beosztás nyilvánosság tétele, a kapcsolattartás az osztályfőnökökkel, gondnokkal, ügyeletos koordinátorral (ha szükséges),
- kötelessége az ügyeleti munka és programok, valamint a felelősök reklámozása;
- beosztottjai reggelente a kapunál 7.45 és 8.15 között fogadják az érkezőket, és negyed kilenckor bezárják a kaput;

- a 10 munkanapos ügyelete alatt (legalább) egyszer gondoskodik az iskolarádió programjáról (Kérjük Csoncsit, hogy a rádiósok beosztásakor minden két hétben egy napot tartson fenn az ügyeletező osztálynak!)
- fakultatív feladata az ebédlőben: a kulturált várakozás biztosítása, a konyhai dolgozók munkájának segítése, ill. az étkezés végén a rend visszaállítása;
- gondoskodik az aktuális ünnep megrendezéséről (tetszés szerinti formában: pl. az iskolarádión keresztül vagy szünetprogram keretében, a folyosón vagy a színházteremben, esetleg az udvaron vagy a tornaházban stb.)
- szabad programokkal színesít(het)ji az iskolai életet - fantázia és önmérséklet szerint.

Az osztályok közötti ügyeleti versenyről, annak értékeléséről nem esett szó az IT-n, de emlékeztetőül kerüljön ide:

Az ügyeletes osztályok versenyeznek egymással. A tét egy tanítás nélküli munkanap, amely kirándulásra fordítható és hozzá osztálypénz.

Az ügyeletes osztályokat egy 5 fős ügyeleti bizottság értékeli. A bizottság az ügyelet minden mozzanatát felelősen értékeli! Az értékelést egy erre a célra elkészített űrlapon végzi el.

A verseny állása rendszeresen megjelenik a ban. Az ügyeleti verseny végső eredménye az évzárón hangzik el.

A tiszta környezet megőrzése mindannyiunk érdeke, kötelessége és felelőssége. Ennek, valamint a szelektív hulladékgyűjtésnek a tudatosítására az AlfonZOO osztály vállalkozott.

Ugyanezt célozza az a pályázat is, mely az óra végét jelző csengő megváltoztatására szólít föl.

Azt szeretnénk, ha a tanórák végén valamilyen kedves, szellemes, ötletes szignál figyelmeztetné a tanárokat és a diákokat egyaránt a szemét összegyűjtésére, a táblai vázlat letörlésére, tehát arra, hogy a tantermet tiszta, kulturált állapotban hagyja el minden tanulócsoport.

Ehhez persze az is feltétel, hogy minden tanteremben legyen hangfal!

Legközelebb 2003. november 4-én fél 5-kor találkozunk a könyvtárban, amikor a diákok vezetik és jegyzőkönyvezik majd az IT-ülést.

Budapest, 2003. szeptember 24.

Jakab Judit, IT-tag

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

Az IT pályázatot hirdet az óra végét jelző csengőhang megváltoztatására. Cél, hogy az új „csengőhang” figyelmeztesse az iskolapolgárokat, hogy a termet tisztán, rendben hagyják maguk után. A pályázatot (csengőhang) mp3 vagy wav mono formában kérjük leadni a bíráló bizottság tagjainak.

Leadási határidő: 2003. november 21.

Bíráló bizottság: Jakab Judit, Kárpáti Pisti, Csoncsi

Emlékeztetőül, tájékoztatásul, okulásul:

A DOHÁNYZÁSRÓL

(Érvényben lévő szabályok)

2000. február 1-jén a következő határozat fogalmazódott meg az Iskolatanács-ülésein a nemdohányzók védelméről szóló törvénnyel kapcsolatban:

1. A dohányzás a kiskorúaknak tilos az iskolában.
A 18 évnél idősebb iskolapolgárok a kijelölt helyen gyűjthetnek rá.
2. Az első alkalommal szabályt sértő kiskorú, ill. a 18. életévét betöltött, de önálló keresettel nem rendelkező iskolapolgár ügyében az osztályfőnök járjon el, beszélgessen el vele és figyelmeztesse.
3. A második alkalommal szabályt sértő ügyével ismét az osztályfőnök foglalkozzon, de már vagy az osztály nyilvánossága elé utalva az ügyet, vagy a szülőket tájékoztatva, vagy az Iskolabíróság elé terjesztve az esetet.
4. A harmadik alkalommal szabályt sértő ügyét az osztályfőnöknek az Iskolabíróság elé kell vinnie.

Az Iskolabíróság differenciált büntetést szabhat ki, de semmi esetre sem utalhatja vissza az ügyet az osztályfőnöknek, és a korábbiaknál enyhébb határozatot sem hozhat.

(Az Iskolabíróságnak ajánlott büntetéstípusok:

eltiltás határozott időre különböző iskolai rendezvényekről,
megrovás,
szigorú megrovás,
eltanácsolás az iskolából.)

5. Az önálló jövedelemmel rendelkező iskolapolgárokra a következő szankciók vonatkoznak:
ha nem engedélyezett helyen gyűjtenek rá, és ezt valaki észreveszi, jelenti, a Koordinációs Bizottság tagja(i) részesítésé(k) figyelmeztetésben,
ha második alkalommal is szabályt sért, a Huhogás elé kerüljön az ügy,
harmadik alkalommal az Iskolabíróság tárgyalja az esetet és dönti el, hogy a munkáltatóhoz fordul-e.

Az Iskolabíróság differenciált büntetést szabhat ki, de semmi esetre sem utalhatja vissza az ügyet a koordinátoroknak, ill. a Huhogásnak.

Pótlólag:

A 2002/2003-as tanév diák szavazásai a tanárokról Végeredmény

LegTanár

1. Veres Gábor
2. Fábíán Péter, Conor Rourke
3. Szabó László

LegPontosabb Tanár

1. Diósi Alojzia
2. Csürke Ibolya
3. Szoták Ildikó

LegToleránsabb Tanár

1. Lendvai Györgyi
2. Fejes Tünde
3. Somogyi Ágota

LegAktívabb Tanár

1. Szabó László
2. Főző Attila
3. Veres Gábor

LegPolisabb Tanár

1. Veres Gábor
2. Fehér Márta
3. Fábíán Péter

LegSportosabb Tanár

1. Szabó László
2. Kővári Péter
3. Láng Andrea

JóFej Tanár

1. Fábíán Péter
2. Adorján András, Veres Gábor
3. Conor Rourke

LegKedvesebb Tanár

1. Lendvai Györgyi
2. Fejes Tünde
3. Fehér Márta

LegEmberibb Tanár

1. Fehér Márta
2. Veres Gábor
3. Kocsis Márta

Legtöbb szavazat

1. Szabó László
2. Kővári Péter
3. Fehér Márta

LegFelkészültebb Tanár

1. Fehér Márta
2. Főző Attila
3. Diósi Alojzia

Mindenkinek gratulálunk!

Az IT diákfrakciója nevében:

Schepác „Csoppy” András (M.O.N.D.)

Kiegészítésül:

ISKOLABÍRÓSÁGI HATÁROZATOK

A László Erika (szülő) és Szabó László (tanár) összetételű iskolabíróság 2003. június 18-án tárgyalta

Czoboly András és Horváth Gergely (JaM)
tanulók ügyét.

Andrást és Gergelyt Kocsis Márta és Sánta Judit osztályfőnökök, valamint Herendi Ágnes angol szaktanár panaszolta be angol órai igazolatlan hiányásaik miatt.

Mindkét fiú két alkalommal nem jelent meg a 6. órai angolórán. A második esetben más osztálytársukkal együtt az iskolát is elhagyták engedély nélkül, állítólagosan a sportszigetre mentek ki körülnézni.

András és Gergely a tényállást elismerte. Védekezésül azt hozták fel, hogy az első alkalommal azt az információt kapták az ügyben érintett osztálytársuktól, hogy elmarad az óra. A második esetben a helyettesítés tényére hivatkoztak.

Kocsi Márta azzal egészítette ki András és Gergely előéletét, hogy velük a harmadik negyed után megállapodást kötöttek az osztályfőnökök az órai együttműködés elősegítése céljából. Erre az ok az volt, hogy sokszor zavarták nem óraszerű magatartásával a tanítás menetét, panasz volt a munkafegyelmükkel, többször nem volt felszerelésük. Ezért egy magatartás füzetet kellett óráról órára a szaktanárokkal aláíratni, ami szöveges és számszerű értékelést tartalmazott. A megállapodás betartása felemásra sikeredett, kezdetben többnyire pozitív volt az értékelése, de az év végére már nem is foglalkoztak a füzetrel, azt nem kezeltették tanáraikkal. További súlyosbító körülmény, hogy a tárgyalás napjáig András igazolatlan óráinak száma meghaladta a 22 órát, Gergelyé pedig a 19-et. Ezek reggeli késékből adódtak.

Herendi Ágnes elmondta, hogy a hosszú hiányzása alatti helyettesítések nem adhatnak felmentő magyarázatot a lógásokra. Az angol munkacsoport sokat tett azért, hogy erre az átmeneti időszakra is biztosítsa a kiszámíthatóságot, a szakszerű helyettesítést, az órák

zavartalan, szakszerű ellátását. Egy kolléga helyettesített rendszeresen, érintettsége esetén pedig egyszer-egyszer más nyelvi szakos kolléga ment be az osztályhoz. Így angolóra egyszer sem maradt ellátatlan. Az év végi fesztelenebb hangulat sem adhat okot az órakerülésre.

Mindkét fiú a tárgyaláson elmondta, hogy tisztában voltak azzal, hogy lógni nem szabad, hogy az iskolát tanítási idő alatt elhagyni tilos. De nem mérték fel annak lehetséges veszélyét, illetve következményét.

A bíróság a következő HATÁROZATOT hozta mindkét esetben:

a, A két angolórai hiányzásért igazolatlan óra jár.
b, Megrovás.

c, A magatartási füzetet a következő tanév első negyedévéig továbbra is vezetnie kell. Az osztályfőnökök hatásköre és felelőssége a füzet ellenőrzése és negyedév végi felülvizsgálata. Amennyiben nem megnyugtató az eredménye, működtetését akár további változtatásokkal, szigorításokkal meg lehet hosszabbítani. Súlyosabb esetben az iskolabírósághoz lehet fordulni.

A megrovás büntetés a következő tanév végéig hatályos. Amennyiben András és Gergely bármilyen fegyelmi vétséggel bíróság elé kerül, a bíróság ezt a határozatot súlyosbító körülményként veheti számba.

INDOKLÁS:

A bíróság enyhítő körülményként vette figyelembe, hogy András is, Gergely is megbánta tettét, és jóhiszemű abban a dologban, hogy többet hasonló eset nem fordul elő.

Súlyosbító körülmény, hogy a lógás már nem első ízben fordult elő, illetve minősített esetként vétett figyelembe az iskola engedély nélküli elhagyása.

Miniszteri rendelet mondja ki, hogy az iskolának a tanítási időben kötelessége és felelőssége biztosítani tanulóinak a felügyeletét. A szülők pedig joggal várják el, hogy távollétükben megnyugtató helyen tudhassák gyermeküket. Ezért TILOS elhagyni az iskola épületét az utolsó óra végéig.

Az iskolabíróság kéri az osztályfőnököket, hogy a fenti rendeletre és annak megszegése esetén fennálló súlyos következményekre nyomatékosan hívják fel tanulóik figyelmét.

A határozat ellen 15 napon belül fellebbezéssel lehet élni az Iskolabíróság titkáránál.

Budapest, 2003. június 19.

SzabóLászló, az iskolabíróság nevében

KÖZLEMÉNY

A személyiségi jogok védelme miatt a továbbiakban az **iskolabírósági határozatok** **név nélkül** jelennek meg a ban. A teljes határozat jegyzőkönyvét a panaszolt és panaszos kapja meg, illetve az megtekinthető az Iskolabíróság titkáránál.

Az iskolabíróság nevében:

Szabó László, IB-titkár

A Kovácsné Molnár Éva (szülő), Gaul Miklós (diák) és Szabó László (tanár) összetételű Iskolabíróság 2003. szept. 24-én tárgyalta **19 tanuló ügyét**, akiket az iskolai nomád tábori szabályok megszegése miatt jelentettek fel a táborban dolgozó tanáraik.

A panaszoltak 9 osztályból voltak érintve.

A panaszosok: Anda Tamás, Szöllősy Zoltán, Fábíán Péter, Horváth Melinda, Fekete Ádám, Melles Éva

Az eredeti feljelentés a következő:

A tábor július 22-én egy kétnapos portyával kezdődött. A további 12 napot Kistolmács mellett, a Kozár forrás közvetlen közelében töltöttük nagy vidámságban, ámde sok munkával.

Augusztus 3-án este, hagyományainkhoz híven záró tábor tüzet tartottunk. A csoportok ajándékot kaptak, majd énekeltünk és az utolsó csoport-megbeszélés következett. Mindezek után a gyerekek indítványozták, hogy azon az éjszakán (mivel az volt az utolsó táborban töltött éjszaka) ne legyen takarodó. (A többi napon 23.00-23.30. körül volt a takarodó).

Ezt a kérést sajnos el kellett utasítanunk, mert véleményünk szerint ahhoz, hogy a másnapi, hazaindulás előtti rendrakáson mindenki teljes értékű munkát tudjon végezni, pihenésre van szükség. A takarodó idejét fél kettőben határoztuk meg. Kis csúszással, háromnegyed kettőkor hozzá is láttunk a takarodó végrehajtásához. Nem volt könnyű feladat, de úgy tűnt, sikerült.

Dolgunk végeztével mi, a szervezők lementünk a tábortűzhöz (kb. 40 méter). Ilyenkor, takarodó után szoktuk megbeszélni a tennivalókat, jelen esetben azonban a tábor értékelését kívántuk meg-ejteni.

Fél négy (hajnali!) körül egyre hangosabb „életet” véltünk felfedezni a tábor mögötti erdőben. Felfelvillanó elem lámpák fénycsíkjai és a hangoskodás egyértelműen jelezte, hogy odabenn, az erdőben zajlik az élet. Felhatalmaztuk a két nem tanár-szervezőt (Preisznér Miklóst és Takács Marcit), hogy közelítsék meg az erdőben lévőket, és kérjék meg őket arra, hogy csendben jöjjenek le a táborba és térjenek nyugovóra. A küldöttekhez csatlakozott egy tanár-szervező is (Horváth Melinda). Rövid idő múlva megoldódni látszott a helyzet, (csend lett az erdőben), és gondolván, hogy a gyerekek valóban nyugovóra tértek, gondoltuk, mi is eltesszük magunkat holnapra. Már a saját sátrunkban voltunk, amikor ismét hangos szóra lettünk

figyelmesek. Két-három diák hangoskodott az egyik sátorban.

Megközelítettük a zajos sátrat. Belépve az ajtón az elemlámpa fényében egy igen zajos és több öt csitítgató táborlakót találtunk. Az egyik csitítgató táborlakó ekkor megkért minket, hogy menjünk vele vissza az erdőbe, mert a barátja még fenn van, és nem igazán tudja koordinálni a mozgását.

Ekkor egy csapat elindult segíteni, a lenn maradó ügyeletes pedig hangosan hívni kezdte a többi tábort elhagyót (eddigre kiderült, hogy még többen kinn vannak). Kis zaj támadt, majd csend ült a táborra. Néhány perc múlva egy küldöttség érkezett, hogy a még kinn lévők „megrettentek” a hívó szótól, és azt kérik, hogy a belső „véd” kis időre foglalkozzon mással, amíg ők bejönnek a táborba, a sátrikba. Ezt a kérést a belső „véd” elhárította.

Am ekkor egy autó közelített a földúton a tábor felé. Az aznapi ügyeletes elindult a fogadására. A pék hozta a kenyeret. Mire kicseréltük a ládákat, eltelt kb. 5-10 perc. Visszatérve a táborba, ott viszonylagos csend honolt. A táborban maradt felnőttek elmondása szerint szinte mindenki visszatért a sátrába, csupán két gyerekről nem lehetett tudni, hogy hol van.

Rövid tanakodás után úgy döntöttünk, hogy az egyik (elég rossz állapotban lévő) diákot kivisszük a tábortűzhöz és ott ügyelünk rá. Az elveszetteket rövid ideig hívogattuk, hogy jöjjenek elő, majd háromnegyed ötkor feladtuk és mi is nyugodni tértünk. Másnap reggel megnyugvással láttuk, hogy ők is megvannak. Mi, a tábort szervezők úgy látjuk, hogy miután a tábor első napján egyértelműen elmondtuk a tábor minden szabályát, és az utolsó éjszaka történetek során néhány ismertett szabályt semmibe vettek, így nem maradhat el a feljelentés.

A tárgyalást megelőzően a panaszoltak közül 12-en a tárgyalás zárt körűvé nyilvánítását kérték írásban. A helyszínen szóban csatlakozott hozzájuk a többi feljelentett is. Indokaik szerint éppen elegendőek a tárgyalás lefolytatásához, és az ügyben nem közvetlenül érintettek jelenlétükkel veszélyezné őket. A kérvény tárgyában a bírói testület kompetens dönteni. Az eset súlya, de különösképpen közügyet érintő és sokakat foglalkozató jelle-

ge miatt a bíróság a kérést egyhangúlag elutasította. A tárgyalásról a KPTV híradó filmet szeretett volna forgatni, de ehhez a jelenlévők közül néhányan nem járultak hozzá.

A fenti panaszt Anda Tamás, a tábor főszervezője foglalta össze, és egészítette ki azzal, hogy az ivásra utaló bizonyítékot is találtak az erdőben (vodkás és pálinkás üveget), továbbá hogy nem volt megállapítható, hogy mindenki ivott-e, de bizonyosan voltak alkoholos állapotban, a bepanaszolt tanulók közül négyen. Tehát feltételezhetően nem mindenki vétett a kettős szabály ellen, lehetnek olyanok, akik „csak” a kijárási tilalmat hágták át. A 19 tanuló együtt, másnap reggel elnézést kért cselekedetért.

A panaszoltak mindegyike elismerte a tényállást, illetve a kiegészítéseket.

A továbbiakban felváltva panaszoltak, panaszosok és érdeklődők szóltak hozzá az ügyhöz. Az alábbiakban a lényegesebb hozzászólások a következők voltak:

Az egyik érintett tanuló többi társa nevében is elmondta, hogy tettükért vállalják a következményeket, akár a következő tábortól való eltiltást is, bár nem szeretnék, hiszen nagyon fontos nekik a tábor, közülük a többség nem első táborozó és nagyon ragaszkodnak az eseményhez. Kérte, hogy a bíróság vegye figyelembe bocsánatkérésüket, továbbá, hogy együtt és egyforma mértékben vállalják tettük következményeit, nem lenne igazságos, ha a fent kiemelt négy tanuló „vinné el a balhét”.

Anda „Csoncsi” Tamás elmondta, hogy a táborban évek óta léteznek az úgy nevezett „kötéltáblás” szabályok, amik igazodnak az általános polis szabályokhoz. Ezeket sokan már nem először hallották, és természetesen a tábor elején ismertettek mindenki számára. Az ügy súlyos szabályszegés, nagyon elüt a nomád tábori szabályoktól, de még a hangulatától is. Hasonló súlyú eset a tábor történetében még nem fordult elő. Most azért éltek a feljelentéssel, mert az ott dolgozó tanárok ennek a rendkívüli szabályszegésnek hangsúlyt szerettek volna adni, kezelése meghaladja az ő hatáskörüket, és persze nem baj, ha az ügy nyilvánosságot is kap. Elhangzott enyhítő körülményként, hogy a táborban a panaszoltak egyikével sem volt gond eset kipattanásáig.

Szöllősy Zoltán szerint azért nem differenciált a feljelentés, mert nem volt módjuk, sem pedig szándékuk arra, hogy megvizsgálják, melyik tanuló, milyen mértékben ivott, ha fogyasztott alkoholt. A táborban a nulla tolerancia szabálya volt érvényben, és nem jó különbséget tenni aszerint, hogy ki mennyit fogyasztott, hiszen az alkohol hatása mindenkire különféleképpen hat. Továbbá elfogadták az érintett tizenkilencek egységes fellépését, miszerint egyformán ítéltessék meg tettük és a szerint szabályák ki az elmarasztalás mértékét is.

További kérdések körül folyt még a vita: Mi szükség volt az alkoholra? Felmérték-e cselekedetük előtt vagy akár közben annak lehetséges következményeit? Megpróbálták-e a felnőttek felelősségét mérlegelni, hogy az ittas állapotnak milyen következményei lehetnek, és annak következményeit a pedagógusok is elviszik?

Miért gondolják sokan azt, hogy ha valaki gyerekként iszik, akkor felnőttként vállalja a tettét, ám ha a felelősségre vonásra kerül sor, akkor gyerekként mérlegeljen a tanár?

Nagy Ilona hozzászólásában elmondta, hogy a minden táborlakó önkéntesen, a tábor szabályainak ismeretében, és annak felvállalásával jelentkezett. Nem baráti társaságként, magánemberként táboroztak, hanem olyan formában, ahol a szabályok egyformán, mindenkire érvényesek. Egy nem privát szférában mindenkinek meg kell felelnie a közösség szabályainak, normáinak, ami persze sokszor alkalmazkodással, lemondással is jár. Sok gyerekből - de nem csak a panaszoltakból - hiányzik ez a fajta megkülönböztetés képessége.

A tábor tanár résztvevői nevében Csoncsi elmondta, hogy egyébként egy sikeres, jó hangulatú tábort rontottak el az utolsó éjszaka eseményei, és ezt a szervezők nagyon rosszul és keservesen élték meg, csalódottan tértek haza, és néhányukban komolyan megkérdőjeleződött a jövő évi tábor folytatásának gondolata is.

Szöllősy Zoltán hozzáfűzte, hogy talán van remény, hogy az enyhítő körülmények figyelembe vételével és a bocsánatkérésen túl a felelős tanulók részéről megfogalmazott, vállalt valamilyen megnyugtató garancia birto-

kában a jövőben mégis együtt tudjanak tovább tevékenykedni a táborért, a táborban.

Az érdeklődők közül hozzászóltak még: Ránki Dániel, Szik Mátyás, valamint Bíró Ágota, Czibor Erzsébet, Fehér Márta, Láng Andrea, Szász Kata.

Az iskolabíróság a fentiek figyelembevételével a következő HATÁROZATot hozta:

Mindegyik panaszoltat kettős szabályszegés vétségében marasztalja el a bíróság. Ezek a tiltott alkoholfogyasztás és a kijárási szabályának megszegése. Ezért őket **megrovásban** részesíti. Továbbá mellékbüntetésként erre a tanévre **a következő nomád tábori részvételüket felfüggeszti**, amely az idei tanév utolsó munkanapjáig van érvényben. Amennyiben ezen időszak alatt bármelyikük Iskolabíróság elé kerül valamilyen normaszegéssel, iskolai szabályok elleni vétséggel, együttműködés hiánya miatt, és az bizonyítást nyer, akkor a bíróság a tábortól való eltiltás határozatot hozhatja meg ítéletében. Ezen feltételek természetes nemcsak az iskola falain belül, hanem minden, az iskolaidőben, a Politechnikum által szervezett, iskolán kívüli eseményre is igazak. A bíróság súlyosbító körülményként vette figyelembe a kettős szabályszegést, különös mértékben az italfogyasztást, aminek hatásairól és következményeiről mindannyiuknak kell, hogy tanult ismeretük legyen. A panaszoltak komolyabban és akár végzetesen is veszélybe, lehetetlen helyzetbe sodorhatták volna magukat, de vétlen társaikat, tanáraikat is.

Enyhítő körülményként vette figyelembe a panaszoltak őszinte bocsánatkérését, és abbéli ígéretüket, hogy hasonló eset többé nem fordul elő, valamint ragaszkodásukat a táborhoz.

A bíróság bízik abban, hogy a panaszoltak az év során valóban bizonyítani tudják maguknak és

tanáraiknak, hogy az eset tényleg csak egy egyszeri botlás volt, és komolyan gondolják, hogy továbbra is szeretnének a nomád táborosok „nagy családjához” tartozni. Ezért pedig tenni is képesek. Továbbá felhívja a figyelmet, hogy tetteivel mindenki felelős társa felé, a nagyobbaknak pedig különösképpen nagy a felelősségük a kisebbek irányába a helyes, általánosan elfogadott norma közvetítésében.

Politechnikum, 2003. október 1-én

az iskolabíróság nevében: Szabó László

* * *

Az Iskolabíróság 2003. szeptember 29-i tárgyalásán a következő határozat született. Panaszoltat Nagy Ilona jelentette fel német-órai viselkedése miatt. Rendszeresen a témához nem illő, hangos megjegyzéseket tett az órákon magyarul, amivel kizökkentette társait az óra menetéből. A problémák már a tavalyi évben is jelentkeztek. Ilona több módszerrel próbálta orvosolni a kialakult helyzetet, de a többszöri elbeszélgetés, figyelmeztetés, szerződés ellenére sem változott tartósan viselkedése. Idén az első két órán újra gondok voltak, a tanítást lehetetlenné tette a csoportban. Miután Ilona ismertette panaszát, panaszolt a tavalyi évre vonatkozó állításokat elismerte. A feljelentést azonban korainak találja, mivel az idén még csak két alkalommal volt probléma. Ezt a védekezést a bíróság az előzményeket ismerve nem fogadta el. Panaszolt szerint nem csak az ő viselkedése kifogásolható órákon. Ezt a másik fél is elismerte, abban azonban egyetértettek, hogy az ő viselkedése nagymértékben befolyásolja a csoport hangulatát. Panaszos elmondása szerint amióta létezik a probléma, jelentősen romlott a tanuló tanulmányi eredménye. Ezen kívül a csoport sem tud a kívánt ütemben haladni. Ez utóbbit a bíróság súlyosbító körülményként vette figyelembe. Panaszolt a tárgyalás közben többször is említette, hogy vannak esetek, amikor rendszeren,

együttműködően dolgozik az órákon. Ebből arra következtetett a bíróság, hogy teljes mértékben tudja kontrollálni viselkedését, értékrendje nem tér el a megkívánttól.

Panaszos és panaszolt egyetértettek abban, hogy a feljelentés óta eltelt időszakban (2003. szeptember 08-tól 2003. szeptember 29-ig) a diák magatartása javult.

Ezt az állapotot fenntartandó, a bíróság a következő HATÁROZATot hozta:

- Az Iskolabíróság panaszoltat megrovásban részesíti.
- Ezenkívül magatartásfüzetet kell vezetnie, melybe minden óra után a szaktanár rövid, szöveges értékelést ír. Az értékelésnél a legfőbb szempont a tanárokkal és társaival való együttműködés. Amennyiben óra után nem viszi a tanárhoz a füzetet, az negatív bejegyzésnek minősül.
- A Bíróság a tanév során ugyanezzel a testülettel még két alkalommal visszatér az ügyre. Először a téli szünet, másodszor a tavaszi szünet előtt.

A határozat érvénybe lép annak kézhezvételétől.

A döntések ellen fellebbezni 15 napon belül lehet írásban, az Iskolabíróság titkárnál.

Az Iskolabíróság nevében:
2003. október 6.

Kövári Péter

FOCI HÁZIBAJNOKSÁG

VÉGEREDMÉNY

„A” korcsoport

I.	AlfonZOO	4 – 0 – 0	28-5	12p
II.	Kabaré	3 – 0 – 1	14-10	9p
III.	JaM	2 – 0 – 2	16-20	6p
IV.	Karma	1 – 0 – 3	10-14	3p
V.	(P)Olympos	0 – 0 – 3	6-25	0p

Legjobb játékos: Hatházi Sándor (ALfonZOO)

Gólkirály: Gábor Péter (ALfonZOO)

„B” korcsoport

I.	MOND	2 – 0 – 1	17-4	6p
II.	Tanerő	2 – 0 – 1	10-6	6p
III.	Pöpec	2 – 0 – 1	11-10	6p
IV.	Attitúd	0 – 0 – 3	4-22	0p

Legjobb játékos: Csontos Tibor (Pöpec)

Gólkirály: Polgár Soma (MOND)

2003. október 7.

Tanár-diák mérkőzések

VÉGEREDMÉNYEK

	Fiúk		Lányok	
	diák	tanár	diák	tanár
foci	2	8	2	1
kosárlabda	26	8	12	10
röplabda	1	2	0	2
floor-ball	9	4	7	0
Összesen:	2	2	3	1

Sajnos újra gratulálnunk kell a diákoknak, összesítésben idén is egy kicsit jobbak voltak. Jövőre nem lesz kegyelem!

Köszönjük Szasza, Plagányi Vivi, András Andris, Tamási Dani és Lippényi Miki szervező munkáját.

A tanári kar nevében:

Kővári Péter

PÁLYÁZAT-ot

hirdet a Tornaház délutáni sportcélú használati jogáért

- **A pályázat célja:** A tömegsport támogatása.
- **A pályázat résztvevői:** A Politechnikum iskolapolgárai (diákok, tanárok, dolgozók), egyének és csoportok.
- **Pályázható helyek:** A Tornaház összes szabad terme (nagyterem, „többcélú”, kondi, kisterem) és az I. negyedre az udvari sportpálya („ketrec”). A tanórák, a Poli-kalendáriumban előre meghirdetett nagyobb sport és iskolai rendezvények, az időszakos házibajnokságok és a rendszeres gerinctorna foglalkozások elsőbbséget élveznek, lebonyolításuk alatt a nagyterem, a többcélú terem és a kisterem foglalt.
- **Pályázható időszak(ok), nap(ok), időpont(ok):** Általában a tanítási idő után, legkésőbb 17 óráig. A már biztosan foglalt időpontok: hétfő 15.30-17.00 (kisterem: hastánc szakkör), kedd 7. óra (egész Tornaház), kedd 15.30-17.00 (kisterem: jóga szakkör), szerda 7. óra (többcélú: gerinctorna, kisterem: fitness szakkör), csütörtök 7.óra (többcélú: gerinctorna), péntek 7.óra (kisterem: fitness szakkör) és 14.30-16.00 (nagyterem: röplabda szakkör).

Pályázni minimum egy negyedévre és maximum egy félévre lehet. Amennyiben egy adott „kört” a pályázat folyamán elnyert időponton túl is működtetni kívánják a nyertes pályázók, akkor még az idő „lejárta” előtt hosszabbítási szándékukat újra jelezniük kell. Ekkor az eltelt időszakról szóló részletes beszámolót is mellékelni kell a kérelemhez.

*

- **További tudnivalók:**

A nem megfelelően működő „körök” (rendszerelenség, létszám hiánya - lanyhuló érdeklődés) „helye” megszűnik. Igény esetén egy „újabb” kap lehetőséget. Az idő előtt megszűnt szakkör résztvevői - felelősségük súlyának megfelelően - egy újabb pályázat esetében hátránnyal indulhatnak. Minden saját hibából, gondatlanságból elkövetett károkozásért az igénybevevő(k) tartoznak felelősséggel.

*

A pályázat után (és addig), a szabadon birtokolható helyszíneken és időpontokban akinek kedve, ideje van, sportolhat.

- **A pályázat elbírálása:** Folyamatosan lehet pályázni, azonban már csak a szeptember 27-éig beérkezett pályázatok elbírálása után szabadon maradt helyekre, „érkezési” sorrendben. Amennyiben egy helyre, azonos időpontra többen pályáznának, akkor a munkacsoport igyekszik bölcs, mindenki számára megnyugtató döntést hozni.

Pályázati Űrlap igényelhető a Testkultúra-munkacsoport bármely tagjától.

Hát akkor sportra fel!

Politechnikum, 2003. szeptember 16.

Sportbaráti üdvözlettel a Testkultúra-munkacsoport

FONTOS INFORMÁCIÓK A TORNAHÁZI PARTYRÓL!

- Időpont: 2003. december 5-6. péntek - szombat
- Fellépőket, mutatványosokat keresünk bármilyen mozgásos formában, akik szívesen megmutatják, mit tudnak.
- Jelentkezni lehet: Láng Andreánál 2003. november 7-ig.
- Az idei partyn is lehet jelentkezni villámtornákra az alábbi sportágakban, vegyes csapatokkal is. Bárki bárkivel.
 - kosárlabda (min. 7 fő)
 - röplabda (min. 8 fő)
 - teremfoci (min. 6 fő)
 - floorball (min. 6 fő)
- Nevezés: a tornaházi faliújságon.
- Határidő: 2003. november 7. péntek
- További információkat Láng Andreától és Gliba Vikitől kaphattok.

- DJ kerestetik! Jelentkezni lehet diszkósnak, melynek határideje: 2003. november. 7. péntek
- Házigazda - műsorvezetők kerestetnek: egy fiú és egy lány, akik szívesen felkonferálnák az eseményeket.
- Határidő: 2003. november 7. péntek
- A rendezvény zártkörű: csak a mostani polisok, expolisok és azok családtagjai jöhetnek.

Gyertek és jelentkeztek, VÁRJUK A FELLÉPŐKET!

Üdvözlettel:

Láng Andrea, Gliba Viki

Ha mi egyszer begurulunk! (egy nappal a Nagy Durranás után)

Végre összejött. Pedig közben nem akart múlni se a táv, se a fájdalom. Olyan elérhetetlennek tűnt a cél. És ma már erről is múlt időben beszélünk, pedig sokunk még lábában, hátsójában érzi a közel 170 km nyomait. Sőt vannak, akik olyan sajgó, fájó területét fedezik fel testüknek, amiről eddig nem is tudtak. De persze nem csak erről szólt a 8. Nagy Durranás. Nehéz volt, talán az eddigi legnehezebb, de tudom, hogy mindig az éppen aktuális az. Láttam és megcsodáltam heroikus küzdelmeket kerékpárról és teherautóról utazva egyaránt. (Én két szakaszban pihenőre kényszerültem, illetve a teherautó-sofőr magányát igyekeztem feloldani társasággal. Mert erre is gondolnia kellett valakinek.) A táj szépségéből nem sokat tapasztaltam, egy ponton túl már csak a nyereggel, a váltásokkal, a természeti viszonyokkal és az emelkedőkkel (abból volt a legtöbb), valamint a KPTV stábjával voltam elfoglalva. (Ők meg mindig az emelkedő legtetején szólitották meg a lógó nyelvű embert. Szerintem élvezték.). Mégis, ma minden nyavalyám ellenére különösen jó volt beérkezni a suliba és összenézni kollégákkal és gyerekekkel, akikkel együtt teljesítettük a távot. Mert ugye emlékezetes volt!

A két nap krónikájához tartozik, hogy remek hangulatban, gond, baleset, sérülés nélkül tértünk vissza. És ez mindennél fontosabb.

Köszönet a kollégáimnak és a támogatóknak: Szanyó Lászlónak (KARMA) anyagi támogatásáért, Szöllősi „Szöllő” Lászlónak (Poly-P) a már több éve tartó önzetlen, meghálálhatatlan segítségéért, aki nagy felelősséggel és körültekintéssel kísért minket, és ha kellett biztatott, velünk nevetett. A Politechnikum hat tanárának és két diákjának (Arnold Éva, Czibor Erzsébet, Gallai Zsófia, Szász Katalin, Varga Adrienne, Veres Gábor és felesége, továbbá Nagy Eszter és Major Csilla), akik gondoskodtak arról, hogy hazaérkezvén meleg vacsora mellett búcsúzhassunk el egymástól.

Kedves, hős Nagy Durranók! Adjátok tovább az idei durranás jó hírét. Mert lehet ezt többen is csinálni, és lesz is még rá alkalom. Mi pedig még találkozunk az őszi szünet után, és ismét felelevenítjük a teljes stáblistát. A többi egyelőre legyen titok.

Én most megyek, de kerékpárt még látni se nagyon szeretnék. Ugye, megértitek!

Szabó László, (egy alig hős)

Az

ELŐSZOBA GALÉRIA

2003. október 6-tól

R o m h á n y V e r o n k a
(E x p o l y - p)
k é p e t

mutatja be.

A SZEPTEMBERI IRODALMI HÁZI VERSENY MEGOLDÁSAI

1. Remeték:

A) A bihari remete: Bessenyei György	E) A sztregovai remete: Madách Imre
B) Az egri remete: Gárdonyi Géza	F) A turini remete: Kossuth Lajos
C) A nagyvárosi remete: Vajda János	G) A visegrádi remete: Görgey Artúr
D) A niklai remete: Berzsenyi Dániel	H) A zágoni remete: Mikes Kelemen

2. Bohumil Hrabal: Esti tanfolyam

- A cím arra az esti elméleti és gyakorlati kurzusra utal, amelynek résztvevői jogosítványt szeretnének szerezni motorra.
- Az amnesztia fazonú frizurás fiatalember könyvkötő; Fořtík úr instruktor; Hrabal pedig író (bár ez nem derül ki a novellából).
- A novella cselekménye Prágában este játszódik.
- Motormárkák: Jawa 250-es, 500-as, Laurink, BMW
- A „Targa Florio” egy motorversenypálya
- Az első tanítvány „bomba csaja egy 500-as rugósvillájú motor, melyre vasárnaponként felül a könyvkötő és nézi magát a tükörben. A srácok pedig ámulnak.

3. Szállóigék, közmondások, szólások

- A hat egybevágó négyzetlappal határolt test már nincs a kézben = a kocka el van vetve
- Valamely készség elsajátítását célzó, sokszor elismételt feladat során válik belőle rendkívül ügyes, gyakorlott személy = gyakorlat teszi a mestert
- A karnak a csuklótól az ujjak hegyéig terjedő folytatása, ugyanezt vízzel tisztítja = kéz kezet mos
- Akik veszélyben vagy veszélyes következmények tudatában is félelem nélkül cselekszenek, azoké a sorsukat akarattuktól függetlenül alakító események sora, mely kedvező = Bátraké a szerencse
- Termelőeszközök készítésére, kultúra teremtésére való képességgel megáldott lény ugyanilyen lénynek a kutyával rokon, szürkés színű vadállata = ember embernek farkasa
- Egy vadon élő szárnyas illeti e szavakkal kisebb testű rokonának testrészét = bagoly mondja verébnek, hogy nagyfejű
- Ezt az évszakot nem képes egyedül előidézni a kismadár = egy fecske nem csinál nyarat
- Egy szeme világát veszített háziállat, mely mégis hozzájut apró eleséghez = vak tyúk is talál szemet
- Ebből a háziállatból nem lesz élelmezési cikk = kutyából nem lesz szalonna
- Társak nélkül folyadékot fogyasztó négylábú háziállat = ökör iszik magában

4. Villámkérdések:

- Gaudí Sagrada Familia temploma Barcelonában nincs máig sem befejezve.
- Egyik Árpád-házi királynak sem volt magyar felesége.
- Petőfi „Apostol”-át Szilveszternek hívták.
- Juhász Gyula múzsája volt Sárvári Anna.
- Gróf Klebelsberg Kúnó 20. századi kultúrpolitikus, földrajztudós
- „Franklin Benjamin mondása: az idő pénz”.
 - Trombitán játszott a „táskaszájú” (Satchmo), azaz Louis Armstrong amellelt, hogy jellegzetesen rekedt hangján énekelt is.
 - Egy fehér, hosszú szőrű kutya helyettesítette Mátyás király asztalánál a szalvétát.

MEGOLDOTTÁK ÉS ÖTÖST KAPTAK:

IMRE DÁNIEL (AZBEST), MAJOR CSILLA (AFRO(POLI)SZ), MÉSZÁROS KRISTÓF (NINCZSÁK), RUJSZ VIVIEN (AZBEST), SCHEPÁ CZ ANDRÁS (M.O.N.D.), SZABÓ DOMI ÉS SZÉPE CSILLA (27-ES), VÉG ISTVÁN (M&MS)

GRATULÁLUNK!

Októberi forduló

Beküldési határidő: 2003. október 31.

I. Lev Tolsztoj 175 éve született. Az ő munkásságát idézik fel a következő kérdések: (10 pont)

a) Az alábbi nevek hogyan hozhatók kapcsolatba Tolsztoj életével, írásaival?

1. Golovin
 2. Jasznaja Poljana
 3. Jasznaja Poljana
 4. Kutuzov
 5. Levin
 6. Szevasztopol
 7. Szovremennyik
 8. Vronszkij
- b) Mi és hogyan teremt kapcsolatot a következő alkotók között?
Beethoven - Tolsztoj - Janaček?

II. Egy Pavić-novella kerül most terítékre, A szelek őrzője. (A következő oldalakon megtalálod.)

- a) Milyen korokat milyen főszereplőkkel idéz meg az elbeszélés? (4)
- b) Milyen stílusban épült a gradaci kolostor? (2)
- c) Milyen bűvös szám tér vissza Pribac történetében és milyen összefüggésekben? (2)
- d) Milyen tényezőket vett figyelembe a kertépítő mester a bizánci kertek kialakításakor? (2)
- e) Mi teremt keretet a műben? (1)
- f) Mit jelent a „trivodno” kifejezés? (1)

III. Fogalomtisztázás (7 pont)

1. Milyen eljárás a *trébelés*?
2. Mit jelent a *vérnősző barom* kifejezés? Mely irodalmi műben találkozunk vele?
3. Mi volt az eredeti jelentése az elhamvasztottak urnáit tartalmazó *kolumbárium*nak?
4. Mire szolgált a középkorban a *köpölyözés*?
5. Miért *karáttal* mérjük a drágaköveket, nemesfémeket? Mi az?
6. Mi a *szféra* eredeti jelentése?
7. Honnan származik a franciaországi protestánsok, kálvinisták *hugenotta* elnevezése?

IV. A zene se maradjon ki! (11/12 pont)

1. Milyen hangszer a helikon? (1)
2. Melyik orosz zeneszerző folyamodott darabjaiban magyar cimbalomhoz? Ki ismertette meg vele? (2)
3. Melyik nemzet népi hangszere a cimbalomszerű kantele? (1)
4. Melyik hangszerből van csupán két példány a világon? (Az egyik az aquincumi ásatások során került elő 1931-ben.) (1)
5. Melyik klasszikus vonósnégyes-opuszt nevezte el az utókor olyan hangszerről, amely nem is szerepel benne? (1)
6. Mit jelent a xilofon? (1)
7. Honnan ered a brácsa neve? (1)
8. Melyik operában és/vagy melyik balettzenében utánozzák fúvós hangszerek a kintorna hangját? (1/2)
9. Melyik magyar daljátékban van fontos szerepe a szaxofonnak? (1)
10. Melyik népszerű zenekari darabban dudálnak autótülkök? (1)

Milorad Pavić: A szelek őrzője

„Ugyanazon a módon ugyanazon dolgot megtartani és elveszíteni is lehet.”

Mesélik, 1275-ben Heléne d'Anjou francia hercegnő e szavakkal falaztatta be minden hozományát és ékszerét a maga és férje, I. Uroš szerb király adományaként épült Ibar menti gradaci kolostorba. Amikor 1250-ben a hercegnő, I. Anjou Károly nápolyi király rokona és két jövőendő szerb király édesmamája férjhez ment a keleti világ egyik uralkodójához, megosztotta vele nyoszolyáját, a rosszat és a jót, de nem osztotta meg vele keleti keresztény hitét. Palotájában, az Ibar menti Brnjaciban egyházi használatú szerb és görög könyveket másoltak; barátja és életrajzírója volt Danilo szerb érsek, a kertek építője és gondozója, de a királyné IV. Miklós és XI. Benedek avignoni és római pápákkal is levelezésben állt. Királyságának tengerparti részén, Kotorban, Borban, Ulcinjban és Shkodrában a királyné ferences templomokat és kolostorokat építtetett, de a Sinai-hegyi kolostorok szerb lakóit is bőkezű ajándékokkal halmozta el, legnagyobb adományából pedig felépítették a már említett gradaci keleti hitű kolostort, mélyen Szerbia szívében. A templom falán lefestették őt és férjét, amint az Angyali Üdvözlés templomát ajándékképpen átnyújtják az Útmutató Istenanyának (ÓDIGÜTRIA), s minthogy jó viszonyban állt a francia cisztercita szerzetesekkel, akik a francia gótika csúcsban megtörő íveit elterjesztették Dél-Itáliában, ezt az építészeti elemet Szerbiában, Ibar menti kolostorának építéskor is alkalmazta. Gradacban tehát már ezekkel az új ívekkel fedette be a régi bizánci alapokra emelt új templomot, miközben „sűrűn hullott keblére keserű könnye”, ahogy egy XIII. századi szerb költő, a királyné kíséretje munkálatokkor, visszaemlékezik. A kolostort hatalmas falakkal és szálláshelyekkel kerítette körbe, falvakat és szőlőket ajándékozott neki, s végül mesés kincset rejtett el benne, melyet előbb leltárba vettek. „Elhalmozá aranyból meg ezüsből vert, drágakövekkel és más ékességekkel díszített szent edényekkel, gyönyörűséges aranyba foglalt, igen szép gyöngyökkel és kápráztató ékkövekkel kirakott ikonokat ajándékozta neki, szentek csontjaival

telit, aztán arannyal szőtt zászlókat és egyéb templomi dolgokat...” - ahogy a fejedelem életrajzírója lejegyezte. Amikor 1314. február 8-án - régi nevét a szerzetességben is megtartva - meghalt Jelena Anjou, gradaci sírjába magával vitte a titkot is, hogy a kolostorfal melyik részén rejtette el a kincset.

Erre a titokra a következőképpen derült fény:

Jelena második fiának, Milutin királynak a halálát követően 2000 kun zsoldos kezdte meg bolyongását a szerb fejedelemség földjén. A király annak idején apósának, II. Andronüké Paleologosz bizánci császárnak adta őket kölcsön, s most hazafelé menet kihasználták a hatalom hiányából fakadó zűrzavart. Eme tatárok 1331-ben megtámadták és megzavarták még a halott király gyászmenetét is a Nerodimljéből Banjskába vezető úton, egy osztaguk pedig az Ibar vágta sziklaszoroson át észak felé indult, hogy feldúlja Gradacot. Akkoriban még élt a gradaci kolostornak az a koldusszegény, Brnjaciból származó templomszolgája, akinek a lányát még valamikor a megboldogult Jelena királyné adta férjhez, hozománnyal és útiköltséggel felruházva. Ennek az embernek az is a feladata volt, hogy eme vészterhes időkben minden alkonyatkor bejárja a Sopocani kolostorából érkező postagalambot, amely pontosan a gradaci templom tornácára szállt le a fegyveresek mozgásáról szóló hírekkel és figyelmeztetésekkel. Egy este, amikor a szálláshelyek épp tele voltak a Szerbiából az Athosz-hegyre igyekvő zarándokokkal, akik a déli országutakon leselkedő veszélyek miatt jobbnak látták az éjszakát Gradacban tölteni, a templomszolga a szokottnál kissé tovább múltatta az időt valamely szaloniki krónika olvasásával. Nem tudta, hogy a tatárok már kifosztották Sopočanit, útközben felgyújtották a galambházat, és magukkal vittek egy galambot. Miközben emberünk a könyv tanulmányozásába mélyedt, a katonák körülvették Gradac sáncait, és rejtekhelyeiken lapulva a kedvező alkalmat várták, hogy lerohanhassák a kolostort. A galambra egy szurokba mártott nyílveszőt kötöztek, meggyújtották, majd elengedték, hogy szokása szerint a templomba repüljön. Az a farkát perzselő tüztől megzavarodva villámgyorsan a gradaci szentély hűvös tornácára röppent. Mire a templomszolga becsukta a könyvet és lekászálódott a templomba, már magasra csaptak a lángok. Azonnal látta, hogy a tűz még

nem terjedt tova és könnyen el lehet fojtani, de megijedt, hogy netán a lángok martalékaul esik az a vékony fal is, amely mögé valahol a szentélyben elrejtették a boldoggá avatott királyné kincsét, s hogy azt a tűzoltásra már a templomba sereglett zarándokok széthordhatják. Ezért egy kis cselhez folyamodott: teli torokból felordított, hogy tatárok vették körül a kolostort. Sem ő, sem más nem tudta persze, hogy tényleg tatárok vannak a falaknál, de azt remélte, hogy a vaklárma eltereli a zarándokok figyelmét a templomról és a benne elrejtett kincsről. A zarándokok lépre mentek, s nagy tülekedés és fejtelenség közepette a szerzetesekkel együtt a sáncokhoz tódultak, ahol tényleg tatárokba ütköztek. Azok épp abban a pillanatban akarták lerohanni a kolostort, de miután látták, hogy felfedezték őket és a kolostorban nemcsak szerzetesek tartózkodnak, rövid csetepaté után kereket oldottak. A templomszolga közben eloltotta a tüzet, és sehogyan sem akart hinni a szemtanúk beszámolójának, amely szerint az erődítmény alatt tényleg tatár katonákat találtak, akiknek azonban, mire ő maga is felkapaszkodott a sáncokra, már hírük-hamvuk sem volt. Egy szót sem hitt el az egészből, s mint ha mi sem történt volna, visszatért a cellájába és folytatta az olvasást.

A könyv, amit olvasott, néhány üres, érintetlen lappal zárult. 1493-ban az egyik

szomszédos kolostorban szolgáló tonzúras barát, Iszaija Studenicki szerzetes ezekre a lapokra fogja feljegyezni, hogy a jelzett év júniusának indiktionjakor a gradaci alsóváros egyik lakójához, egy bizonyos Jabučilo Pribachoz hívták gyóntatni és áldoztatni, aki borzalmas büntől próbált megtisztulni. A szerzetes kötélnek állt és meghallgatta

A SZELEK ŐRZŐJÉNEK GYÓNÁSÁT

Gyermekkorából Pribac semmire sem emlékezett azon kívül, hogy valahonnan Gorazde környékéről származott, egy olyan családból, amelyben a családtagok száma mindig hét kellett hogy legyen. Ezt sem meghaladni nem volt szabad, sem elmaradni tőle. Apját soha nem apának hívta, hanem nagyapának, s csak annyit tudott róla, hogy a betegségeket olyan kántálással gyógyította, amelyben egyetlen kemény hangot (mássalhangzót) sem volt szabad kiejteni. Pribac tőle örökölte káprázatosan kifinomult és a legkisebb zörejre is érzékeny hallását, ami különleges helyet és tekintélyt biztosított neki a családban, ahol a meghallgatás tehetségét ősidőktől fogva többre becsülték, mint az elbeszélését. Pribac, akit már kiskorában megtanítottak arra, hogyan kövesse a madarak nyomát az égben röptüket és csivitelésüket hallgatva, először görög nevet kapott, amit később az egyszerűség kedvéért Jabučilóra változtattak. A dubrovniki kereskedők, akik gyakran fordultak meg és találtak szállást családjának házában, posztót, nyalánkságokat, sőt meg gabonát hoztak nekik ajándékba. Az egyik évben aztán magukkal vitték Raškába az ifjú Pribacot is, akit Gradacban a szelek őrzésére fogadtak fel. Új munkájában hosszú, kereplőben végződő pásztorbotot hordott magával, meg egy nagy, töltött mozsárágyút, és hallgatóznia kellett, hogy milyen változások készülődnek a mennybolt titokzatos mélyén; újholdkor és az évszakok fordulása idején fel kellett kapaszkodnia a legmagasabb fa tetejére, s az ágyúval meg kántálással és imádsággal el kellett üznie a hóhozó szeleket és a jéghezó felhőket. És amikor nem tudta elkergetni, vagy csordába terelni és továbbhajtani a fellegeket és a szeleket, kereplőjével figyelmeztetnie kellett a helybélieket a kolostort és környékét fenyegető veszedelemre.

Gradacba érkezése után Pribac is hallotta a legendát a szent királyné kincséről és „énekítő gyűrűjéről”, melyet a kolostorfal egy ismeretlen helyén rejtettek el. Nem házban lakott, hanem a

domboldalban ácsolt magának fekhelyet és húzott fölé tetőt, a patak partján, melynek vize almát meg diót hordott magával. A vacska elé egy aprócska, szépen kipingált templomot formázó vályogkemencét épített, és így, egyfolytában táplálva benne a tüzet, sikerült úgy kitelelnie, hogy el sem kellett hagynia a fészket, ahol éjszaka, álmában is hallgatta a szeleket. Megesett, hogy álmatlanul heverve azt figyelte, nem hallja-e Gradac falában a gyűrű énekét; máskor meg kikászálódott az ágyból, és fülét a falakra tapasztva körbejárta akolostort. De nem hallott bentől mást, mint a homokra síró gyertyák néma kórusát s a vér szivárgását a megszegett kenyérből az áldozati asztalon. Pribac már az első ilyen körútján észrevette, hogy éjjelente a madarak egy bizonyos helyen egészen másként énekelnek, mint egyebütt. Reggel fölment a kolostor fölötti dombra, és hagyta, hogy a völgy fölött köröző madarak elragadják hallását és tekintetét, s azonnal észrevette, hogy van Gradactól délre egy olyan liget, amelyben a fákat úgy válogatták össze, hogy magasságukkal és fajtájukkal csak bizonyos fajtájú tollas énekmestereket vonzanak.

Azon a helyen, erdővel és bozóttal benőve, de jól kivehetően egy régi, jellegzetesen bizánci módon ültetett és gondozott kert lapult: a hajdani kertész, a kertépítés fölülmúlhatatlan mestere pontosan tudta, hogy melyik énekesmadár melyik fát szereti, s úgy alakította ki művét, hogy a madárhangokat már előre összhangzó egészé komponálta. Pribacnak hat teljes évre volt szüksége ahhoz, hogy fölfedezzen még egy hasonló kertet: ezt az előzőtől valamivel északabbra és a kolostortól kissé távolabb ültették. Mind a fák, mind a madarak különböztek az előzőektől, s ezért az itt várható madárdal sem hasonlított az előző kertet felverő énekhez. Míg az első ligetben a magyaltölgy uralkodott, addig a másodikban főként a mirtusz és a bodza adták meg a hangot.

Ezután Pribac évekig járt az egyik vagy a másik kertbe, hogy a madarak énekét hallgassa; egészen pontosan 1459-ig, amikor a törökök meghódították a szerb államot, és Gradac is elnéptelenedett. A szerzetesek és a parasz-

tok elmenekültek, s a török hadsereg továbbvonulása után csak Pribac tért vissza a félig lerombolt kolostorba. Fekhelyét is feldúlva találta, és életében először belépett a kolostor felperzselt, kihalt szálláshelyére, melynek az ablakai is kiégtek. Korábban, kívülről nézve úgy látta, hogy ezeket a kolostorsánc falán rendetlenül szétszórt ablakokat értelmetlenül, és találmra vágták a falba. Most, amikor bentől nézett kifelé, és kifülete, mi halatszik be rajtuk, rögtön megértette, hogy megtalálta az éneklő gyűrűt. A régi szálláshelynek mind a hét ablaka előtt egy-egy bizánci kertecske rejtőzött. Mindegyikbe már a bennük éneklő madarak megszületése előtt külön madárdalt komponáltak, s úgy ültették őket, hogy évekkel tervezőjük halála után is kisarjadjanak és megszólaljanak. Ez a Gradacot körbefogó hét éneklő kert alkotta az „éneklő gyűrűt”. Csak az volt még mindig rejtély, hogy mindez milyen kapcsolatban áll Szent Jelena királyné kincsével.

- Ha lángot érzel magadban, rohanj - vonta le a következtetést Pribac -, mert nem tudhatod, mikor huny ki és hagy sötétségben...

Mióta elhagyta Gorazdét, most először kerekedett fel, hogy meglátogassa szülőföldjét. Elaggottan ugyan, de megtalálta családját, amely változatlanul hét tagot számlált, se többet, se kevesebbet - csak azt nem tudta, hogy milyen rokonságban áll vele a „nagyapa”. Amikor megkérdezte, hogy tud-e valamit az éneklő kertekről, a következő választ kapta:

„A hét gyógyító hang Istené és a madaraké, míg a többi, a kemény hangok, a fák birtoka. Térj vissza, és magad is meglátod.” Búcsúzáskor Pribac egy batyuba kötött, gallyakkal teliszurkált sárkalácsot kapott. A gallyak a „kemény hangokat” jelölték.

Amikor a fáradtságtól és az öregségtől félig holtan visszatért Gradacba, kövel agyonütött egy varjút, bőréből iszákot csinált magának, végigjárta a gradaci kerteket, és mindegyikben leszakított egy ágat. Amikor bezárult a kör és a szelek őrzője visszatért arra a helyre, ahonnan elindult, az összegyűjtött ágakat egymás mellé rendezte. A tölgy és a bodza után a fűzfa, a nyírfa, a madárberkenye, a kőris, végül az alma következett. Az ágakat azután összevette azokkal, amelyeket a batyujában talált, és a következő szót kapta:

Tölgy	Bodza	Fűz	Nyír	Berkenye	Kőris	(Alma)
T	R	S	V	D	N	(O)

Miután Pribac megfejtette a szót, amely így hangzott: „trivodno”, s három ív találkozását jelentette, bement a szentélybe, és ott, ahol három gótikus ív keresztezte egymást, megtalálta a helyet, ahova Szent Jelena királyné kincsét befalazták. Nem ásott tovább, nem bontotta ki a falat, a kincset nem kívánta és nem is érintette, hanem rögtön gyóntató papot hívott, megáldozott, meggyónt és meghalt, keserű szívvel, mert akaratán kívül leleplezte az isteni titkot.

Iszajja Studenički egyszerű módon vizsgálta a haldoklót: miután bizalmasan értesült a dolgok állásáról, felhívta a figyelmét arra a tényre, hogy az éneklő gyűrű üzenete és a „trivodno” szó a legkevésbé sem Jelena Anjoura és a kincsére vonatkoznak. Az, hogy a gyűrű mellesleg megadta ennek a titoknak a megoldását is, és megmutatta a kincs lelőhelyét, csak azt az igazságot nyomatékosítja, hogy minden igazi felfedezés ezer kis rejtély megfejtését is magában hordja, melyek őt szolgálják és benne találják magyarázatukat.

* * *

Az 1924. esztendőben egy francia szlavisztikai folyóiratban közreadták Iszajja Studenički szerzetes 1493-ból származó feljegyzését, míg e század hatvanas éveiben Olivera Marković építészasszony ismét felújította Gradacot. A munkálatok közben, 1968

tavaszának végén az Ibar menti Drvenikben, Gradactól nem messze két francia turista szállt ki egy Citroënből, hónuk alatt egy köteg belgrádi napilappal, s egy ószláv-francia szótárral, amelyben egy kéz aláhúzta a „trivodno” szót. Felfogadták a helyi újságost, hogy fogja az újságokat és - magas díjazás fejében - adja el a Gradac fölötti dombon. Az újsághordó, aki aznap még nem kapta meg a szokásos sajtót, némi zavarral ugyan, de elfogadta a felkínált nagy összeget. Miután a kolostorhoz értek, ahol néhányan közös imára gyűltek össze, a külföldiek jelt adtak a rikkancsnak. Ő szétpakolta az újságokat, és rémülten futotta át az első oldalas szalagcímet, amit nyomban teli torokból kiabálni is kezdett:

„Orosz tankok Prágában! Orosz tankok Prágában!”

A hír hallatán a felajzott, kíváncsi emberek kiszaladtak a templomból, és a szakadék mentén a faluba vezető úton szétkapkodták az újságokat. A francia turisták eközben magukra maradtak a szentélyben, és a fejtelenséget kihasználva zavartalanul kibontották a három gótikus ív metszéspontját, megtalálták és magukkal vitték Gradac szent királynéjának kincsét.

Így tért vissza Franciaországba Jelena Anjou hozományára mert ugyanazon a módon ugyanazon dolgot megtartani és elveszíteni is lehet.

Bojtár B. Endre fordítása

NOVEMBER 18-ÁN, KEDDEN LESZ AZ IDEI SZÖVEGMONDÓ VERSENY!

TÉMÁJA A KÖZÉPKOR!

**VÁLASZTHATSZ EREDETI KÖZÉPKORI SZÖVEGET
(MÁRIA-SIRALMAT, HALÁLTÁNC-RÉSZLETET, TRUBADÚRÉNEKET, VILLON-BALLADÁT, KOMÉDIA-
RÉSZLETET, LEGENDÁT),
A KÖZÉPKORBAN KEDVELT MŰFAJBAN VAGY FORMÁBAN ÍRT KÉSŐBBI SZÖVEGET
(BALLADE, RONDÓ, CANSON, STB.)
VAGY A KÖZÉPKORRÓL SZÓLÓT
(ESETLEG RÉSZLETET OLYAN REGÉNYEKBŐL, MINT A RÓZSA NEVE, A KATEDRÁLIS, A PÁRIZSI
NOTRE-DAME, IVANHOE STB.).**

Előadhatod szóban, dalban, egyedül vagy a pároddal.

Jelentkezz október 30-ig a művészettanárodnál!

A helyesírási házi verseny győztesei

A „nagyok” közül

I.	Cseri Eszter	27-eS
II.	Major Csilla	Afro(Poli)sz
III.	Schepáczy András	M.O.N.D.

Gratulálunk!

A fiatalabbak közül:

I.	Nagy Krisztina	M&Ms
II.	Krúdy Norbert	M&Ms
III.	Dominik Rita	JaM

Kissé megkésve a Szigetről:

Az utolsó agy

*Úristen, mér' ordít úgy ez az állat?
Jó, egyedül van, de mások már aludnának...*

Július 30. - mit csinállok én nomád helyett?

Hiába próbálom becélozni a sátor tartórúdjának hegyes végét, az mégis szakít egy pofás kis lyukat a szellőzőnyílás szúnyoghálójába. A mellettünk táborozó szelíd szemű francia fiú és párja egy ideig csendben figyelik bénázásunkat, majd vigyorogva segítségünkre sietnek, s angolul gagyogva próbálják megértetni velem, hogy ne húzzam azt a zsinórt, hanem engedjem (nem tudják, honnan is tudnák, hogy kilenc éve németet tanulok?). Miután közös erőfeszítéssel összerakjuk a barna színű vászon kutyaólat, pár thanks után elhúzzunk, hogy körbenézzünk a Szigeten.

Ja, hogy ki ne felejtsem - július 29., a 0. nap

Viszontagságaink egyébként már az előző, az-az a nulladik napon kezdődtek, mikor is húsz perccel a megbeszélte időpont után mind a ketten befutottunk az Árpád hídi metrómegállóba, és ott akármelyik lépcsőn mentünk is fel, nem találtuk a HÉV-et. Ez sem volt véletlen persze, mivel a HÉV két villamosmegállóval odébb jár. A szimpatikus zöld vonat aztán el-vitt bennünket a Filatorigáig, ahol pár illusztris, felmálházott punk társaságában megindultunk a K-híd felé. Ott álldogáltunk egy-két órát bokáig egy gigantikus pocsolyában másik pár száz emberrel az egyetlen, melleleg kitörött ablakú jegypénztár előtt, majd megfutottunk.

Július 30., folytatás - Uhrin Beni bá' rémálomba illő negyedórája

Szóval harmincadikán reggel a matt zöldes-szürke vizű, algaszagú Dunát bámulva átlépkedtünk a K-hídon, aztán eltúrtuk, hogy a biz-

tonságiak alaposnak aligha nevezhető mozdulatokkal körbetapogassák a hátizsákunkat, amelyben én amúgy rögtön két illegális eszközt is bevitettem magammal - egy gumikalapácsot meg egy borotvapengét, ami ugye testvérek között is közbiztonságra fokozottan ve-szélyes tárgynak minősül. Ezután kerestünk egy szimpatikus helyet, némi segítséggel (ld. előbb) felállítottuk a sátrat, és elindultunk első körutunkra.

Bár minden elkésézően félkésznek nézett ki, és a több esős nap után kialakult sárdagonya se volt valami kellemes, azért találtunk egy-két nyitott sátrat és kajáldát. Kitöltöttünk egy jóindulattal is inkább kisregénynek nevezhető kérdőívet, besze-

reztünk egy-egy fogamzásgátlós sapkát, majd rátaláltunk a táborhelyünktől száz méterre álló Talentum színpadra, ahol annak rendje s módja szerint ott is ragadtunk. Végignéztük a Numb és a Hypertér fellépését, majd sötétedéskor szétváltunk, társam találkázni ment, én pedig egyedül maradtam

a Szigeten.

Nem sokáig: úgy harminc perc múlva befutott anyám egy munkatársával, akik mint sajtósok és jó ízlésű zenekedvelők tették tiszteletüket a sár-tengerben. Miközben arra vártam, hogy a viájpik elkülönített területén átvegyék a nyakbavaló pressigazolványt, volt szerencsém megnézni egy Uhrin Benedek-koncertet, melyet életem legborzasztóbb élményei között tartok számon. A galambösz és foltosan kopasz fejű öregúr mozdulatairól mostanáig is egy elsősöket okító kilencvenéves apácánéni és egy Alzheimer-kóros Hókuszpók vegyülete jut eszembe, az énekhangját meg egy ötvenéves Szokol rádió is csak doppingszerrel képes utolérni.

Július 31. - pókok, fülbemászók

Aki látott már írásvetítővel a falra vetített pókokat meg fülbemászókat, az megérti, mit éreztem, amikor a sátorban fekvé bámultam a külső ponyván szlalomozó ízeltlábúak nap által bevetített árnyékát. A nedves, meszes talajt imádták a kis dögök, és nem volt igazán ínyükre, hogy valami kétlábú betolakodók sátrat raknak a kedvenc helyükre.

Párat tessék-lássék lecsapkodtunk belőlük, majd elvonultunk a Milli tejbárba reggelizni, ahol épp egy részeg fiú ordibált. Az általános kuncogástól tovább hergelődött srác szóözönéből csak a "Németül beszéltek, parasztok!" kiáltást jegyeztem meg.

Délután szokásos köreinket tettük a Civil Faluban, ahol a Bridzsszövetségtől kezdve a

Greenpeace-ig az összes civil szervezet képviselte magát, amikor is elénk lépett egy lány, és a következő elmés kérdést szegezte nekünk:

„Az emberi jogokért vagytok vagy ellenük?”

Röhögünk. Aztán hagytuk, hogy lefényképezze allright-jelet mutató kezeinket.

Estefelé betévedtünk a Krisna-sátorba, ahol éppen kökemény metált nyomott a legkarizmasabb pasas, akit a Szigeten láttam: egy rekedtes hangú, hosszú hajú, átszellemült tekintetű, fekete pólós krisnás. Tíz percen belül mi is a pogózók között találtuk magunkat, majd egy idő után nem kicsit kifáradva leléptünk, mert kezdett a My Dying Bride a Hammerworld sátorban.

Épp jókor érkezünk ahhoz, hogy meghallgassuk a többezres tömeg kísérteties, állatias ordítását, amivel az érkező zenészeket köszöntötték, majd kissé előrébb mentünk. Jól bántak a hangszerekkel, ahogy a fényekkel is; volt egy pillanat, mikor annak ellenére, hogy nem ismertem a számaikat, sikoltani támadt kedvem a fényektől, ahogyan sikoltott az énekes is a színpadon.

Hajnalban még végignéztük az Eleven Hold együttes koncertjét, ahol meglepően sokan

voltak, és ahol - legnagyobb megdöbbenésemre - életemben először hallottam egy kelleténél jóval lassabban elénekelt lassú számot. Ami azért művészet, és nem is szokás, főleg koncerten.

Augusztus 1. - Lecsónak jó lesz

A délelőtt elég gyorsan elrepült, nem is igen emlékszem rá, a délutánt viszont vártuk nagyon, mert a programfüzet szerint elég mozgalmas nap következett.

Hangulatépítésül megnéztük a Nigun koncertjét a békés hangulatú Jazz sátorban, majd ennek végén kósza sétába kezdünk, hogy elüssük az időt.

Hamarosan a Pránánadi sátorban kötöttünk ki, ahol ősi, évezredek távol-keleti módszerrel jól megenergiáztak bennünket, ami kellemes volt, ámde időigényes is. Mire végeztünk, már mehetünk is az aznapi legjobbnak ígérkező helyszínre, a Wan2 sátorba, ahol a Sun Workshop már ját-

szott. Nos, ha valaki látott már a sikerbe belefeledkezett embert, akkor az SW énekes az volt; maximum ezer ember előtt játszott ugyan, de nem felejtette el minden második szám után megtapsoltatni magukat, énekeltetni, ordítóztatni a közönséget. Kissé ciki volt, de sebaj, majd kinövi.

A levonulásuk utáni ötödik percben kezdett eszméletlen mértékben felszaporodni a közönség, ugyanis a következő fellépő a magyar alternatív zene egyik nagy öregje, a Pál Utcai Fiúk volt, amelynek egyébként egyik énekes a lány. Név szerint Anikó.

Gyanakodni akkor kezdtem, amikor a kétpercenkénti hujjogás, taps és izgatottan toporgó többezrek lelkesedése ellenére se kezdtek el a zenélést, és akkor lettem határozottan ideges, mikor egy óra csúszás után még csak hangolni kezdtek el.

Mindezek ellenére a koncert maga nagy élmény volt. Lecsó, az énekes szokás szerint lehunyt szemmel énekelt, hogy „Félek, félek önmagamtól”, úgy, hogy az ember el is tudta hinni neki, mi pedig hasonlóan szívvel-lélekkel suttoztuk bele a zöldes fényekbe, hogy „Mindent te jelentesz nekem.”

Ezután belenéztünk még a moziréten a Chicagóba, majd elhúztunk lefeküdni.

Augusztus 2. - mondom, hogy nem fáj!

Reggel hazamentünk frissíteni a készleteinket, és hoztunk pár hasznos dolgot, úgymint: háromdecis pancsolt sütörum, papucs, Neomagnol, ragtapasz, kislavór, grillcsirke. A délutánra időzített találka után éppen maradt még idő egy párórás körútra az ekkorra már szára-dozó, butikokkal, boltocskákkal, üzletekkel (etc.) megrakott főutcákon, meg egy tejre a Tejbárban, aztán mentünk is Kispálra, ami sajna nem késett, velünk ellentétben.

Mikor odaértünk, már a Kicsit szomorkást játszották nem kis sikerrel. Befurakodtunk a tömegbe, én pedig örömmel vettem észre a színpadon Lecsót, a PUF énekesét, aki úgy tűnt, nem fáradt el a tegnapi naptól, viszont tapasztalt kézzel pengette az akusztikus gitárt, és az Apa, anya és a kígyó című számban - mely egy szerelmi háromszög különös és szexuális kérdésekben vaskalapos emberek számára talán kissé megrázó története - meggyőzően énekelt Anya szövegét.

Az egyébként igencsak jó koncertet még egyetlen mozzanat zavarta meg, nevezetesen, hogy egy srác megpróbált nekem adni egy kulcsosomót, ami nem volt az enyém. Miután sikerült erről meggyőzőnöm, gondoltam, jobb, ha nem próbálkozik tovább, és „majd elviszszük az Infóba” felkiáltással zsebre vágtam.

Koncert után ezt meg is tettük, és leadtuk a kulcsot az Infóban lévő Talált Tárgyak Konténerében, majd az Apocalypticára fellépésének helyszínére, a Hammerworld felé vettük utunkat. Kábé húsz perccel a koncert kezdetének beharangozott időpont után kezdtük feladni a dolgot, ahogy a metálsátorhoz vezető utcákon összetömörült eszméletlenül sok emberrel együtt hömpölyögtünk a helyszín felé. A tömegbe szorult autósokat sörrel öntözték, sörrel itatták, anyázták, vigasztalták az emberek, valamint felkapaszkodtak a teherautó-platók-

ra, és beteg figurákat rajzoltak a poros ablakokra. Végül nem jutottunk be az Apocalypticára, ahogy rajtunk kívül még pár ezer másik ember sem, és nagyon egyetértettünk abban, hogy kapitális marhaság volt ezt az együttest a Nagyszínpad helyett Hammerworldre ítélni.

Augusztus 3. - legalább azt mondd meg, hogy hová menjünk!

Éppen főtt kukoricát rágcáltunk a zuhanyozókonténerek közelében, mikor is két lány érkezett az egyik irányból, s az egyik a bakancsomra te-

kintve ezt az elmés megjegyzést tette: „Maaarteeens!”. Mire a nevetést befejeztem, már messze járt, ám nem sokkal később lóhalálában érkezett vissza a barátnője, és furcsa hangon kérdezte meg, hogy nem láttuk-e a csajt, akivel az előbb itt járt. Mondtuk, hogy nem.

Este a Wan2 színpadon Hiperkarma koncert volt, amire nem sikerült túl pontosan odaérnünk. Mikor beléptünk a sátorba, érdekes látványban volt részünk: maximum öt-

száz ember tombolt ott a színpad elé tömörülve, hátrébb csak egy-két lézengő lopta a napot. Nem is kellett több, mentünk mi is a közepére, és így a Sziget legjobb koncertjei közül lehettünk részesei egynek. A kissé skizofrén énekes elemében volt, csakúgy, mint a közönség. A gőzös szaunára emlékeztető légkörben levegőért kapkodva bár, de apait-anyait beleadva ugrált mindenki.

Elsétáltuk az időt, a hajnali Junkiesre viszont korán értünk oda, így volt szerencsénk belehallgatni a Kalapácsba, ami nekem feledhető élmény volt, egy csomó Kalapács-rajongónak viszont biztos nem, ahogy a tekinteteket elnéztem. A Junkies előtt leültem a sarokba a fal mellé, és onnan „élveztem” végig az általam nemigen ismert együttes koncertjét. A közepe felé az álommal küzdve felfedeztem az SMS-falon a következő üzenetet: „Milyen gyenge ma ez a Tankcsapda!” - és a maradék fél órában azon gondolkodtam, hogy mennyire igaza volt a pihentagyú hozzászólónak.

Augusztus 4. - szexuális életem előtte és utána

Reggel a Civil Faluban kószáltunk, ahogy majdnem minden nap, és azon filozofáltunk, hogy érdemes-e bemenni az UNHCR, az ENSZ Menekültügyi Főbiztosság sátrába.

Történt ugyanis az előző napok valamelyikén, hogy csak úgy játékból odamentünk kitölteni néhány tesztet és kérdőívet, aztán ott ragadtunk, és némi ámulattal hallgattuk egy Tamás nevű nagyon is szimpatikus srác szelíd helyreigazításait a kérdőíven adott válaszainkkal kapcsolatban. A pólójáról mellesleg megtudtuk, hogy II. Rákóczi Ferenc is menekült volt, erre elhatároztuk, hogy nekünk is kell ilyen póló.

A kérdőívek kitöltése után nyertünk egy-egy

vaskos könyvet a menekültek helyzetéről, meg három nagy plakátot ugyanerről, így ezeket letettük, és visszamentünk. Kitöltöttünk még néhány tesztet, Tamás ekkor már vágta, rá is kérdezett, hogy „Póló kell, lányok?”

Mondtuk, igen. Vigyorgott, majd elment valahová, de előbb még mondta a tesztjeinket javító srácnak, hogy pólót adjon nekünk. Aki, miután megnézte a tesztet, tétova hááát után ezt kérdezte: „Képeslap?”

Fogcsikorgatva elfogadtuk, majd leléptünk.

Szóval, végül nem mentünk be a menekültekhez, viszont mentünk a netsátorba, ahol egyszerre két dolgot is osztogattak, egy fura kendő-sapka korcs ruhadarabot, valamint egy piros nyakbavaló izét.

Ezután voltunk Tankcsapdán, ami biztos jó volt, de én igazából annyira nem élveztem, lévén, hogy a tegnapi napról még mindig Kispál-hangulatom volt.

Később újra a Civil Faluban találtuk magunkat, ahol betértünk egy önismereti tesztet hirdető sátorba. Ott aztán a kezünkbe kaptunk egy-egy rajzlapot, mindegyiken hat alakzat, hogy egészítsük ki. Nekem leginkább egy

közepénél összenyomott gumigyűrűre emlékeztető idom keltette fel a figyelmem, csináltam is belőle egy kissé örült tekintetű löfejet. A pszichológus csaj legnagyobb derűtségére. Ugyanis kiderült, hogy az ebből az alakzataból készített rajz mutatja a szexuális életemhez való viszonyomat. Később a lányról kiderült, hogy a volt fül-orr-gégéjszem az apukája. Milyen kicsi a világ!

Augusztus 5. - amíg még bírjuk erővel

Az utolsó nap programja meglehetősen gyengére sikeredett, mármint azoknak, akik nem szeretik az Animát, valamint nem ismerik a Massive Attackot. Vagyis nekünk is.

Így miután a Nagyszínpadnál találkoztunk egy nagy csomó Polissal, a nap nagy részét a Civil Faluban töltöttük (naháááát!), ahol, már éjszaka,

kitöltöttünk egy tesztet a zsidóság néhány törvényével kapcsolatban, meglehetősen siralmas eredménnyel, majd megálltunk a krisnásoknál megnézegetni a Mantra-pólókat meg a CD-ket és kazettákat, és hallgattuk egy kicsit az épp zenélő metálegyüttest, ami ugyanaz volt, mint harmincegyedikén, és mint kicsit később megtudtam, Replikának hívták.

Miután sajnálkozva közöltem a krisnás eladó lányal, hogy az utolsó ezeröttszáz forintom bérletre kell, mellém toppant az énekes felesége, felírta egy cédulára az énekes nevét-címét, és megígérte, hogyha elküldöm az árát bármikor, küldenek nekem cédét. Ujjongva megköszöntem neki szépen, majd eljátszottam a gondolattal, hogy meglátogatom ezt a döbbenetesen jó hangú pasast a lakásán, aztán elborult aggyal végigpörgettem képzeletben, hogy addig mit csinálok a feleségével. Aztán elhúztam.

Búcsúzóul a Pöttyözőben összesen negyvenöt Túró Rudi-papírért cserébe kaptunk egy-egy piros pöttyös alsógatyát meg egy hajgumit és két szütyőt, majd megittunk egy búcsútejet a Tejbárban, összepakoltuk a sátrakat, búcsút intettünk a K-hídnak és utolsó erőinket kimerítve hazamentünk.

Jó volt. Megyünk jövőre is!

Jaguár

A Taylor család

I. fejezet

amelyben a család tökéletes

Egy derűs, késő nyári nap a Taylor család szokásos délutáni tevékenységeit végezte. Kristine Taylor a konyhában sürgött forgott, mert férjét várta, aki bármelyik pillanatban betoppanhatott. Közben ki-kikukkantott az ablakon és boldog mosollyal figyelte gyerekeit, akik a kertben játszottak.

A kislány befutott a konyhába.

- Anyu, anyu, mikor jön már meg apu, hogy segítsen felépíteni a lego kincsszigetet? - kérdezte Brad.

- Nem tudom, kicsim. Inkább menj, és segíts a húgodnak virágot szedni.

Ekkor az ablakon bekukkantott a kis Lucy:

- Már nem kell, kész vagyok.

És nyújtotta a gyönyörű csokrot.

- De hiszen ez bámulatos! Máris szaladok a vázáért – ámuldozott Brad.

- Igazából anyu érdeme, ő locsolta ilyen gondosan a virágokat. Terítsetek meg, én addig előkészítem apunak az újságot.

A lelkes, kipirult csapat öt perc múlva már izgatottan várta a családfőt. Kisvártatva be is gördült Sean kék Audija, és egy vidám, borotvált, 33 év körüli fiatalember pattant ki belőle.

- Apu! - rohant felé a kislány. - Már úgy vártalak!

- Én is, kislányom, én is.

- Menjünk be és vacsizzunk.

Brad is tartogatott egy hírt az apjának.

- Képzeld, apu, megcsináltam a kincssziget alapjait.

- Gratulálok, fiam. Úgy érzem, még sokra viszed.

Miután mind jól laktak, leültek a nappaliba és megbeszélték a másnapi programot

- Gyerekek, mivel holnap úgyis szombat van, és tegnap esett az eső, arra gondoltam, hogy elmehetnénk gombát szedni.

- Ó, Sean, hiszen ez csodálatos gondolat!

- Ugye mi is mehetünk? – kérdezték kórusban a gyerekek.

- Hát persze, nélkületek nem teljes a család.

- Te vagy a világ legjobb apukája!

- És most nyomás lefeküdni, gyerekek. Hosszú és boldog napnak nézünk elébe.

- Muszáj lefeküdni? - sóhajtott Lucy.

- Igen, későre jár és holnap korán kelünk. Hiszen tudjátok, aki korán kel, aranyat lel.

A gyerekek az esti mese után mély álomba szenderültek. Kristine és Sean pedig, szokásukhoz híven, megnézték a híradót és lefeküdtek aludni.

Amikor Sean fölkel, örömmel látta, hogy csemetéi már a reggelihez készülődnek. Kristine a szendvicseket csinálta a kirándulásra, és Brad boldog mosollyal mesélte éppen a húgának, hogy egyedül is össze tudta rakni a lego szigetet.

Reggeli után felkerekedett a család, beültek az Audiba és elmentek a közeli erdőbe. Nekivágtak a rengetegnek.

A gyerekek előre szaladtak, de néha visszatértek a szüleikhez, hogy megmutassák nekik legújabb szerzeményeiket. Minden gombát tüzetesen megvizsgáltak és a fonott kosárkába tették.

Mindannyiuk nagy meglepetésére az erdő szélén találtak Sean egyik régi ismerősével, akivel együtt katonáskodott. Leálltak beszélgetni és megvitaták az időjárást és az erdőben található gombafajtákat.

Miután elváltak, a Taylor család folytatta útját.

Lucy épp egy különösen szép, piros pöttyös gombát szorongatott csöppnyi kis kezében, és épp meg akarta kóstolni, amikor Brad rendkívüli helyzet-felismerő képességének köszönhetően azonnal realizálta a helyzetet és így kiáltott:

- Lucy, ne!

A szófogadó kislány szinte szavak nélkül is megértette bátyját. Eldobta a gombát és így a Taylor család békességben folytathatta sétáját.

To be continued...

(Ha úgy érezné bárki is, hogy így nincs a fejezetnek értékelhető irodalmi mondanivalója, akkor eláruljuk, hogy ez csak a kezdet. Folytatás pedig következik! Hátha úgy jobb lesz!)

Oláh Panni, Bródy Gábor, Kálmán Matyi

Újabb sikeres nyelvvizsgák születtek

Czoboly Márton, MOND, angol középfok

Spánn Richárd, MOND, angol középfok

Tamási Dániel, NincsZsák, angol középfok

Csizmadia Nóra, NincsZsák, német középfok

Gratulálunk a szép eredményekhez!

Az idegennyelvi munkacsoport nevében:

Murányi N.

Beindulnak a délutáni idegennyelvi órák!

Nyelvvizsga előkészítő angolból (péntek 14:30 – 16:00, Horváth Melinda tartja)

Nyelvvizsga előkészítő németből (szerda 14:30 – 16:00, Kemencés Petra tartja)

Német nyelv, kezdő csoport (hétfő-szerda 14:30 – 15:15)

Ajánló oldal

Isten Városa

Helyszín Rio de Janeiro, valamikor a 60-as évek elején. A társadalom nincstelen tagjait, illetve a természeti katasztrófák által hajléktalanná vált családokat Rio külvárosának favella-negyedébe, Isten Városába költöztetik. A infrastruktúra ugyan nem jut odáig, hogy bárhol áram, fűtés vagy melegvíz legyen bevezetve, azonban a szűk keretek között is megadatik a lehetőség az újrakezdéshez. A tömörülés hamarosan gettósodáshoz vezet, és a 70-es évekre már számos fiatalokból szerveződött banda vívja itt egymással kíméletlen élethalálharcát. Aki tisztességes életmódot próbál folytatni, azt egyszerűen csak gyávának vagy bolondnak titulálják. Ebben a csónakban evezik főhősünk is, egyben narrátorunk, aki a Petárda névre hallgat.

Érvényesülésének fő hátráltatója: generációjának és Isten Városának egyik nagyszabású személyisége s egyben „reménysége”, a gengszter Kiskocka. Ő a másik figura, akinek pályafutását végigkövethetjük a film során, felemelkedésétől egészen bukásáig.

Petárda érvényesülési kísérletei többnyire kudarcba fulladnak, mivel potenciális áldozatait mindig megsajnálja, és kifosztásuk helyett inkább összebarátkozik velük. Mivel ezen kísérleteivel megbizonyosodik afelől, hogy bármiféle bandita-tevékenységre alkalmatlan, kreativitását a bűn helyett inkább a művészetben éli ki, s a fotózás terén kezd mozogni. (A film Paulo Links fotóriporter azonos című könyve alapján készült.)

Kiskockának azonban nem okoz gondot a vadonban való érvényesülés. Miután már kiskamaszként elteszi láb alól az összes zavaró gengszter-tényezőt, a 70-es évekre, tizenhét évesen tulajdonképpen ő tekinthető Isten Városa urának.

Szerkezetét tekintve a film nem egységes, hanem egy rendhagyó dramaturgiai koncepció szerint, számos rövid sors-szkeccsből terjeszkedik a meghatározó Petárda-Kiskocka mag köré. A két évtized történetét - mind a városnegyed meghatározó eseménypontjaira, mind a meghatározó személyiségeinek rövid életútjára kitérvén - követhetjük végig.

Említésre méltó itten az Isten Városa kezdeti idejében, a gengszterizmust megalapozó „szelíd-trió”-nak vagy a Kiskockával háborút folytató Mané Galinhának rövid története.

Az Isten Városát felejthetlenné teszi lendülete, játékosága, humora, ez a kirobbanó brazil életérzés. Ennek ellenére kíméletlen és sokkoló film, nem sok reményt kínál, s a reménytelenséget olykor végtelen szomorúsággal tárja fel a nézőnek. A film legmegrázóbb, legnagyobbjében egy fiatal fiú idősebb társai buzdítására fejbe lő egy még nála is kisebb, valami jelentéktelen csínyt elkövető kisgyereket, hogy annak és kis cinkostársainak ekképpen szolgáljon elégtétellel. A sokkoló képsorok láttán a néző még arra is képtelen, hogy dühöngjön, zokogjon, a vesébe karcoló feldolgozhatatlanságtól egyszerűen csak a székek közé süpped, gyengének érzi magát, szidja az életet, a gyilkos fiút, magát, hogy be kellett ülnie erre a filmre, ugyanakkor azzal is szembesülnie kell, hogy az élet megy tovább, s az étellel a film is.

De milyen gyorsan! A fejünket ide-oda kell rángatni, hogy újra képesek legyünk felvenni a lépést ezzel a realiztikus pokoljárással. Rángatjuk megállás nélkül, néha sírunk, néha nevetünk, borzadunk, s végül, de nem utolsósorban, nehezen, de elhagyjuk a vetítőtermet. De ez már valami más. Valamit kaptunk két és fél óra alatt. Valami szomorút, szomorú, őszinte igazságot.

A kétszáz fiatal statisztá mind Isten Városából valók. Köszönjük nekik, hogy két és fél órán keresztül magukat adták...

Ritkán jutunk el odáig, hogy kimondjunk egyes fogalmakat, mint például: grandiózus, monumentális.

Ritkán mondunk ki olyat egy filmről, hogy halhatatlan, örök darab.

Ritkán látunk bármiféle brazil alkotást.

Gyakran látunk brazil szappanoperákat.

Ritkán látunk brazil filmeket.

Ritkán látunk monumentális, halhatatlan, brazil szappanopera-filmeket.

Filmeket gyakran nézünk.

Híradót is gyakran nézünk.

Sokszor látunk filmeket az erőszakról.

Egyfolytában erőszakot látunk a híradóból.

Ritkán mondom ki azt, hogy egy film hatással van rám, magába szippant.

Szeretnék nem egyetérteni azzal, ha egy filmben az erőszaknak, minden egyes pisztolylövésnek kifejező szerepe, meghatározó funkciója van.

Nem akarom hallani, legkevésbé azt szeretném látni, hogy gyerekek éles fegyverrel lönek egymásra.

Nem szeretem látni ezt filmen se.

Nem szeretem, ha egy fikciós történetet naturalista módon ábrázolnak a vásznon.

Félek, hogy nem tudok vele mit kezdeni, ha látom, hogy egy fikciós filmben, aminek amúgy valóságos az alapja, kegyetlen naturalizmussal ábrázolják, ahogy a Rio de Janeiro-i favela-negyed fiataljai fegyverrel lönek egymásra.

Félek, ugyanakkor nem is tudom feldolgozni. S hogy miért? Mert igaz. Fájdalmasan, kegyetlenül igaz.

S mi erről mit se tudunk, mert ez az, amiről még a híradóból sem értesültünk. De mit beszélek én itten? Mindennap látjuk ugyanezeket a problémákat, mindennap halljuk, hogy fiatalok lövik fejbe egymást a világ minden táján, s ha bosszankodunk is, de kénytelenek vagyunk elfogadni, amit ebben a filmben látunk...

Kárpáti István, Poly-P

Isten Városa - Cidade de Deus

Rendező: Fernando Meirelles, Katia Lund

Szereplők: Matheus Nachtergaele, Seu Jorge

Aranyképek

- Az antik kór (!) nagyjai
- Bethlen Miklós nagyon pontosan, kórhuén (!) akart leírni.
- Nektár = édes nedv
- Kurucok = vándorlók
- = a letaszított arisztokrácia
- = a magyar Habsburgok ellen harcoló partizánok voltak.
- Jozefinizmus = abszolút felvilágosodás
- Cenzúra = nem papírképes írás
- Ortológusok = a nyelvújítás nem pártolói
- Propabanda
- Jokabinus mozgalom
- Ilreális elképzelések
- Nemzeti országok
- Ajakkerítéses (!?) magánhangzó
- Nyomatékosan hangsúlyozza nyomatékát.
- Kifejlődtek a filozófia ágai.
- A vallomás a lélek kiöntése.
- Zöngétlen hangot olyankor képzünk, amikor nem rezegtetjük a nyelvünket.
- A zöngétlen betű kiejtésekor nem zöng a mandulánk.
- A zöngés hangoknál berreg, zöngicsél a gége.
- Nem kell nyelvész professzornak lenni ahhoz (!), hogy tudjuk, anno a nagyszerű szó szerint azt jelentett, hogy nyagy szerű. (?)
- A művészek mind rózsaszín trikót hordanak.
- Mivel tökéletes, ezért rossz tulajdonsága egy szál sem lehetett.
- Ha a szemem arrébb csúszik, belebotlik egy tükörbe.
- A tükör viszonylag jó fénykörnyékben úszik.
- Ha megvan az ihletem, akkor csak úgy folyik a tinta a tollamból.
- Elindulok a megszokott kerékvágásban a munkahelyemre.
- Partra veti az egy szemmel láthatóan lakatlan szigeten.
- Hánytatott sorsú tengerész...
- Tiszta szitok lettem.
- Mária Terézia testőröket toborzott, akiket maga tanított.
- Csokonai verseiben a poétika nem mindig jelenség.
- Ez egy zárkózott, bújni kívánó vers.
- Az idilli helyzetet is gyakran mutatja be, ami már annyira tökéletesnek látszik, hogy átmegy hihetetlenbe.
- Csokonainak szerelmi bánata van, hisz elvesztette Lillát, aki megfűszerezte életét.
- Vannak időszakok, amikor kiemelkedően egyfolytában kicsattan.
- Egyre jobban jajgat a költő.
- Maga az öngyilkosság is összeférhetetlen az optimista nézetekkel.
- Szinte már újra divat a romantikát kedvelő, szerelmes típusú embereknek lenni.
- A teljesen új szemlélet, mellyel Swift megírta ezt az utópiát, merengésbe ejtethet minket.
- A Himnusz mint cím azt jelenti, hogy Isten által írt lírai mű, a Szózat meg valami parancsot, amit be kell tartani.
- A Szózat azoknak szól, akik nem igazán vannak oda Magyarorszáért.
- A vagyon szimbóluma a disznófejű Nagyúr, ami egy embertelen, hájas szörnyeteg (!) oldalán egy aranyszüggely.
- Nyilas Misi félt a ruhás nőtől.
- Hrabal egy leányanya gyermekeként született két apától.
- Miután beírta magát a XX. század irodalmába, elhunyt.
- Az előfizetők azok az emberek, akik állandóan akarnak olvasni.
- Ezzel visszalyukadtam az első állításomhoz.
- A zeneszerzés is egy olyan művészi ág, ahol a zeneszerző a saját belsejét kottázza le.
- Nekem a kép nem festményként jön le.
- Ez nem egy tündérmese, ahol a végén a jó győz, és a rossz elnyeli méltó jutalmát.

Ez a **Partizán**-szám az OKI Systems Magyarország kft.-től kapott OKIPAGE 10 EX típusú nyomtatón készült.

REJTVÉNY

HINTSCH- MARTON- FILM KÁLIUM	1	UDVAR- MOKÁZÓ BAJT NŐVELŐ	BŐR- NÉMET POPÉNE- KESNŐ	A 6. BOLYGÓ ANTIMON JA UGYI!	HÉRSE HOZ JAPÁN VÁROS	2			
TÓCSABA FEKSZK KELET, RÖVIDEN				ÚRNAK SZÓLIT LELKET- LEN	UGYAN DEHOGY! ÉS NÉMETÜL				
HÓVÉD- KOLLEGA NÉMET VÁROS			FILM- ESZTÉTA (LAJOS) NÁMÁS						
ÚJ- ZÉLANDI DOLLAR, RÖVIDEN		DIPLO- MATA TENGERI TERÜLET							
OLAJ- MEZŐ SZÉLEI!				HOLLAND AUTÓK JELZÉSE	VOLKS- WAGEN- MODELL	KÖTŐSZÓ FRANCIA TERÜLET- MÉRTÉK		FELSŐ- HÁZI KÉP- VISELŐ AZONBAN	GRÉG, ORVOSI SZÓVAL
KELVIN, RÖVIDEN	SPORT- CSÓNÁK BELGA VÁROS			JUTAL- MAZAS ERŐGÉP- VEZETŐ					
SZÜK ÁTJARÓ A GYEPRE ENGED					SZÉNÉS- NÓ (TRIXI) AM. FILM- RENDEZŐ				
FEL- ÁR! FESTŐ- MŰVÉSZ (OSZKÁR)				LIED, REMÜL FRANCIA AUTÓJEL					NANDI, RÖVIDEN PEDÁLT MEGYOM
TÁRSÁ- SÁGÁBAN			KEVÉSKE ÉTEL ÁZSIAI FŐVÁROS			PIACON KINÁLJÁK VALÓS			
ÉSZAK JÁROMBA FOGOTT JÓD	KABÍTÓ- SZER TURJA & KERTET			SZÍVOS HELYT- ALLÁS DALVÉGI!					
			BELSŐ- ÁZSIAI HEGYSÉG NŐVELŐ			SZÉL- HÁRFA HANZA- VÁROS V.		HARZÓ ITAL A TERMÉKE	
EGTÁJ MEZOPO- TAMIAI ISTENSÉG				SZEMŰVE- GES, RÉGISEN ÓDAVÉGI!					
			ÉRTEKES PREMÜ JURFAJ ARCULAT				PÓRÓGNI KEZDI! NÉMET CIRKUSZ		
EME VARÁZS- LAT KEN				MOZGÁ- BAN VAN! LONDONI KEPTÁR	TOR- SÁGGYAL EGYE- SÜLT			A SUGÁR JELE TERÉZKE	
			TÁRSA, RÖVIDEN SZÉNÉS- FÉM		ALKALMI ... GEES, POP- ZENEKAR				
OREGON FŐ- VÁROSA JOULE	BURKO- LATSÚLY LÁNGOL			USA-BELI TÉVETÁR- SASÁG ARGÓN		HOLLAND POCISTA (JOHNNY) BENTRŐL			
ERDÉLY KÖZEPE!		GÁRDONYI REGÉNY- ALAKJA ITTRUM			ILYEN MÉRETŰ ÓRA KÖZEPE!				
E						MÜNCHEN FOLYÓJA			

Szebb lenne azt mondani, hogy a neten találtam, igazából Jancsó Áron küldte e-mailben, de azért nekem nagy vele az arcom. ☺

Csoppy

Egy anlgaii etegyem ktuasáta
 szenirt nem szimát melyin
 serenrodbn vnanak a bteúk egy
 szbóan, az etegyeln ftonos dloog,
 hogy az esló és az ultosó bteúk a
 hölyeükn lneegyek. A tböbi bteú
 lheet tljees össze-vabisszásagn,
 mgiés porbléma nlkéül oalvsaható a
 szveög. Eennk oka, hogy nem
 ovalusnk el mniedn bteút mgaát,
 hneam a szót eszgében.

A tartalomból

IT-jegyzőkönyv.....	2
Csengő-pályázat.....	3
A dohányzásról.....	4
A Legtanárok.....	5
IB-hírek.....	6
Sporthírek.....	11
Irodalmi házi verseny.....	15
Pavić Szelek őrzője.....	17
Szövegmondó verseny.....	21
A helyesírási verseny eredményei.....	21
Jaguár Szigete.....	22
A Taylor-család.....	26
Sikereink.....	27
Nyelvi hírek.....	27
Pisti ajánlata.....	28
Aranyköpések.....	30
Rejtvény.....	31

A **Poligráf**-illusztrációkat a Nagy Durranáson készítette Tibor. Kösz!

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Puskás Aurél

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében